

[Indenrigsministeren.]

de Foreninger, der er opstaaet i Tilknytning til Kvindebevægelsen — har fulgt denne Linie, og jeg synes ikke, at der heroverfor kan anføres den Udtalelse, der er fremsat fra Kvindeside i Anledning af det Problem, det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit talte om. Jeg tror, at denne Udtalelse var rettet imod det ganske bestemte Forhold her, Tvangsmomentet.

Jeg takker det ærede Medlem Hr. Skjerbæk for hans Udtalelser og skal sige, at de Udtalelser, det ærede Medlem fremsatte angaaende det nøjere Samarbejde, naar dette Lovforslag gennemføres, skal blive taget med ind under de kommende Overvejelser, ligesom det ærede Medlem sikkert i Kraft af sin Stilling faar al mulig Lejlighed til at blive raadspurgt paa de Omraader, det her drejer sig om.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Marius Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Marius Jensen: Det Arbejde, Sundhedsplejersken har udført i Holbæk Amt, mener jeg afgjort har været af vejledende Art. Jeg kan nævne, at Frøken Weirgang netop i disse Dage holder Møder i Holbæk Amt, som er af vejledende Art, ogsaa omfattende Svangerskabsperioden, saa derfor tror jeg, at det Arbejde, som vil blive udført af Sundhedsplejerskerne, absolut maa blive vejledende, og jeg tror ogsaa, det har været det i de Forsøgsperioder, vi har haft.

Angaaende Spørgsmaalet om at stryge Ordet „indtil“ vil jeg sige, at jeg har ikke noget imod, at Ordet bliver strøget, jeg synes netop, at vi gennem De samvirkende Menighedsplejers udmærkede Arbejde har et Grundlag at bygge paa, et Arbejde, som absolut bør støttes; men vi har jo den højtærede Ministers Udtalelse for, at hvor der virkelig er Grund til det, vil Halvdelen af Omkostningerne blive givet som Støtte for dette Arbejde.

Inger Gautier Schmit: Jeg vil gerne takke den højtærede Indenrigsminister for hans Besvarelse. Jeg tænker mig ikke saa meget, at det er en Sag for Kvindeorganisationerne som saadanne at paatage sig en Oplæring til at være Moder for Slægten, jeg tænker mig det under den Form, at det i al Almindelighed gaar ind i dansk Mentalitet, saavel hos Mænd som Kvinder, at det er en naturlig og selvfølgelig Ting, at en ung Kvinde, som indgaar et Ægteskab, har noget Kendskab til Barnepleje. Her

synes jeg egentlig det centrale ligger; det er det, man i Øjeblikket ikke lægger nogen større Vægt paa. Til hvilken som helst anden Stilling man gaar ind i, tager man en Uddannelse for at kunne udfylde denne Gerning, men man ser i Hundredvis, ja, man kan godt sige Tusindvis af Ægteskaber blive indgaaet — jeg skal ganske lade det huslige ligge, vi taler i Øjeblikket om Spædbørns Behandling —, uden at Kvinden, der gaar ind i Ægteskabet, har det fjerneste Begreb om, hvad det vil sige at pleje Børn, og min Mening med mine Udtalelser i Dag er egentlig kun at slaa til Lyd for, at det var heldigt, om der her kom en ændret Mentalitet. Ikke at de enkelte Kvindeorganisationer skulde sætte endnu flere Kursus i Gang — jeg anerkender fuldt ud den meget store Indsats, som danske Kvindeorganisationer har gjort i Retning af Oplysning, i Retning af at paapege alt, hvad der er til Gavn for Kvinder og Børn —, men jeg vilde gerne, at man i Almindelighed i Samfundet saa det som en naturlig Opgave ved hele Kvindernes Oplæring at pege paa det ønskelige i, at de, der indgaar Ægteskab, har noget Kendskab til Barnepleje; saa stod man ikke over for de mange sørgelige Resultater af komplet Uvidenhed, som er den indirekte Aarsag til dette Lovforslags Fremkomst.

Jeg vil ogsaa gerne takke den højtærede Minister for hans Udtalelser om Sundhedsplejerskernes Arbejde og dets Rækkevidde, idet de falder ganske sammen med de Betragtninger, som jeg har gjort gældende i et andet Udvalg, hvor jeg har den Ære at sidde, nemlig det Udvalg, som arbejder med Svangerskabslovforslaget, hvor man har henvist den Opgave at vejlede svangre Kvinder til Seksualklinikkerne. Jeg har stadig peget paa, at jeg synes, det var en dobbelt Hjælp, man her var i Færd med at lovgive om; idet Sundhedsplejerskerne, i hvert Fald efter min Opfattelse, er det naturlige Forum for de svangre Kvinder, medens man i det andet Lovforslag mener, de skal have deres Oplysning og Vejledning paa saadanne Klinikker. Derfor var jeg glad ved at høre, at den højtærede Minister delte min Opfattelse paa dette Omraade, idet Sundhedsplejerskerne jo netop ved deres Færden ude omkring blandt Sognets og Byens Kvinder har en naturlig Anledning til at kunne vejlede paa en ganske særlig Maade.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard): Jeg maa i Anledning af det ærede Medlems sidste Bemærkning sige, at der dog formentlig foreligger et noget andet Spørgsmaal